आसन्न v. r. सद् praef. आ.

आसव m. (r. सु vel सू generare s. अ, v. आसुति) vini adusti species, Wils. «*Rum, spirit distilled from sugar or molasses*». Ur. 69.4.

आसार m. (r. सृ praef. आ s. अ) 1) incursus, incursio, impetus, impugnatio. Am. (= प्रसरण; Colebrookius vertit: *surrounding a fee*). 2) imber. Ur. 58.1. 59.16.: धारासार.

आसीन (*part. praes. Atm.* a r. आस् s. ईन, pro आन, gr. 599.) sedens. Bh. 9.9.

आसुति f. (r. सु s. ति) «*distilling, distillation*». Hem. (v. आसव).

आसुर (*fem.* ई, ab असुर q. v. suff. अ) asuricus, Asurorum naturâ praeditus. Bh. 7.15. 9.12. 16.20.

आस्तरण n. (r. स्तृ vel स्तॄ s. अन) 1) actio sternendi, expandendi. In. 5.3. 2) stratum, lectus. Sak. 56.2.

आस्तिक्य n. (ab आस्तिक qui futurum mundum, futuram vitam credit - ab अस्ति est s. क aut इक - s. य) *Subst. abstr.* futurum mundum, futuram vitam credere. Bh. 18.42. (schol. आस्तिक्यम् अस्ति परो लोक इति निश्चयम्).

आस्तीर्ण (r. स्तृ s. न, gr. 609.) extensus, spatiosus, amplus. Sa. 7.10.

आस्था f. (r. स्था praef. आ) 1) conventus, coetus. Am. 2) nisus, cura. Am. (= यत्न); Hit. 16.6.

आस्थान n. (r. स्था s. अन) conventus, coetus. Am.

आस्थानी f. (Fem. praec.) *id.* Am.

आस्पद n. (r. पद् praef. आ cum स् euphonico, s. अ) locus. Hit. 31.14. Ur. 74.4.

आस्फालन n. (r. स्फल् se movere s. अन) palpitatio, jactio. Hit. 35.3.: पादास्फालन.

आस्य n. 1) os. 2) vultus, facies. A. 10.53. *ubi* आस्यैस् *pro* आष्ट्रैस् *legendum.* (Lat. *ôs*).

आस्वाद m. (r. स्वाद् praef. आ gustare, s. अ) sapor. H. 1.20. Hit. 125.7.

आस्वादन n. (r. स्वाद् praef. आ s. अन) *id.* Hit. 31.18.

आस्वाद्य v. स्वाद् praef. आ.

1. आह *Interj.*

2. आह dixi, dixit, v. अह्.

आहर्तृ m. (r. हृ praef. आ adducere, afferre, conficere *sacrificium*, s. तृ) qui facit, conficit *sacrificium.* N. 12.45. 81.

आहव m. (r. हु sacrificare s. अ) 1) sacrificium. 2) pugna, proelium. A. 8.2. (fortasse lith. *kowá* pugna).

आहार m. (r. हृ s. अ) 1) *Adj.* afferens. Sa. 4.22. 2) victus, cibus. Sa. 1.5. 5.68. N. 12.62. (cf. gr. χόρτος, χορτάζω).

आहुति f. (r. हु s. ति) sacrificatio. Hem.

आहेय (ab अहि serpens s. एय) anguinus. Am.

आह्वय n. (r. ह्वे vocare s. अ) nomen. Am.

आह्वा (r. ह्वे mutato ए in आ, v. gr. min. 353.) nomen. Am.

आह्वान n. (r. ह्वे vocare s. अन, v. gr. min. 353.) advocatio, invitatio. Hit. 128.5. (N. 7.8. cum ed. Calc. legendum est समाह्वानम् pro तम् आह्वानम्.)

इ

1. इ 2. p. et praef. अधि A. v. gr. 346. (praet. redupl. इयाय aut इयय, *du.* ईयिव, *pl.* ईयिम, v. gr. 694.; part. redupl. ईयिवस्. N. 10.9.) ire. (Hoc verbum, sicut omnia alia ejusdem significationis in constructione cum substantivis abstractis saepissime verborum, quae *adipisci* aut simile quid significant, vice fungitur. Dicitur igitur ire ad gaudium, ad tristitiam, ad cogitationem etc.). Bh. 4.9. 8.7. N. 16.23. (Gr. εἶ-μι, ἴ-μεν, lat. *eo, ī-mus* producto *i*, quam ob rem hoc verbum etiam ad ई trahi posset; lith. *ei-mi* eo, slav. *i-dû* eo, *i-ti* ire; goth. anom. *i-ddja* ivi.)

c. अति 1) transire, transgredi, praeterire. Ram. ed. Ser